

— Ти не си Гривъ. Той е по-голѣмъ и по-силенъ.

— Азъ съмъ, ами отъ грижа за торбата се сма-
лихъ и отслабнахъ.

Русалката извадила Рамовата торба.

— Не е тая, — излъгалъ Рамъ.

Русалката показала сребърна торба.

— И тая не е.

Русалката издигнала златна торба.

— Ха, тая е.

Рамъ метналъ на грѣбъ тежката торба и забър-
залъ къмъ кѣщи. Майка му се много зарадвала. Тя
изпратила Грива да иде да спи въ пещника и изси-
пала торбата.

Но изъ тежката торба, вмѣсто безценни камъни,
нападали цѣла грамада отровни змии.

Майката и синътъ изпищѣли и се свили въ единъ
жгълъ. Дотърчалъ Гривъ. Сварилъ ги ни живи, ни
мъртви отъ страхъ. Змнитѣ съскали и пълзѣли вече
къмъ тѣхъ, но щомъ видѣли Грива, тозчасъ сами
влѣзли въ торбата. Гривъ завързалъ торбата и рекълъ:

— Не бойте се, майко! Тѣ не могатъ излѣзе вече.

Съвзела се машехата. Прегърнала Грива и рекла: